Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Nicula Rodica)
Dosarul nr. 3r-187/26
2-24146721-02-3r-26032026

D E C I Z I E

05 mai 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de avocatul Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 ianuarie 2026, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Agenția Proprietății Publice împotriva FPC „ABC" S.A., Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, terți I.P. „Palatul Republicii", Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative,

C O N S T A T Ă :

La 20 decembrie 2024, Agenția Proprietății Publice a depus acțiune în contencios administrativ împotriva FPC „ABC" S.A., Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, terți I.P. „Palatul Republicii", Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova solicitând constatarea nulității deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 6/44-30 din 19 mai 2009, constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare din 16 septembrie 2009 încheiat între FPC „ABC" S.A. și Primăria mun. Chișinău, radierea înregistrării dreptului de proprietate al FPC „ABC" S.A. din Registrul bunurilor imobile asupra terenului și înregistrarea terenului după Republica Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 ianuarie 2026, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Agenția Proprietății Publice împotriva FPC „ABC" S.A., Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, terți I.P. „Palatul Republicii", Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative.

Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la 12 martie 2026, avocatul Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii”, a declarat recurs, prin care a solicitat anularea încheierii Judecătoriei Chișinău din 26 ianuarie 2026 și remiterea cauzei spre rejudecare în fața instanței de fond.

Totodată, prin recursul înaintat, avocatul Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii”, a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, invocând faptul că în cadrul şedinţei de judecată, părțile şi-au expus opinia cu privire la admisibilitatea şi inadmisibilitatea acțiunii, iar instanța de judecată, conform art.230 din Codul administrativ, a dispus soluționarea cererii privind admisibilitatea acțiunii în procedură scrisă, comunicând participanţilor că vor fi înştiinţați despre soluția instanţei prin intermediul poştei. În acest context, până la data depunerii cererii de recurs, recurentul a menționat că nu a recepționat nici o notificare sau copie a încheierii instanței, iar despre existența încheierii contestate a aflat abia la 11 martie 2026, în urma accesării portalului instanțelor de judecată, unde a constatat că instanța a pronunțat încheierea la 26 ianuarie 2026.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 26 martie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

Verificând materialele dosarului, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că cererea de recurs depusă de avocatul Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii” urmează a fi declarată inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie prin care declară recursul inadmisibil*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată* ***în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești****, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Totodată, în sensul art. 241 alin. (3) din Codul administrativ, „*pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

La rândul său, prevederile art. 233 din cap. III din cartea a treia din Codul administrativ reglementează condițiile de formă şi conținut față de cererea de apel și prin urmare față de cererea de recurs.

Astfel, prin prisma dispozițiilor art. 236 alin. (2) lit. d) din cap. III din cartea a treia din Codul administrativ coroborate cu prevederile art. 241 alin. (3) și art. 242 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special când a fost depus după expirarea termenului stabilit.

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma prevederilor art. 195 din Codul administrativ, potrivit cărora, „*procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171*”, de prevederile Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, „*termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces şi alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte*”.

Conform art. 111 alin. (1) - (4) din Codul de procedură civilă, „*actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor şi cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen*”.

Potrivit art. 113 din Codul de procedură civilă, „*dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel*”.

Pornind de la prevederile legale menționate *supra*, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificare a securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art. 223 din Codul administrativ, „*hotărârile şi alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum şi numirea şedințelor şi citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114*”.

Conform art. 96 alin.(1) din Codul administrativ, „*notificările şi comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă şi eficientă din punctul de vedere al costurilor.*

Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării şi acceptată de participantul la procedură".

În acord cu prevederile art. 97 alin. (3) din Codul administrativ, „*autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaştere a recepţionării; b) notificare prin poştă cu act de notificare; c) notificare prin poştă cu scrisoare recomandată;* ***d) notificare prin poştă electronică*** *sau prin mijloace electronice de comunicaţie dedicate*".

Instanța de recurs învederează și prevederile art. 98 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, potrivit cărora, „*dacă în cadrul procedurii administrative un participant este reprezentat, conform art. 45, de către un reprezentant legal, notificările se adresează acestuia. Dacă în cadrul procedurii administrative un participant este reprezentat conform art. 46, notificările se adresează reprezentantului împuternicit imediat ce acesta sau persoana reprezentată prezintă o procură sau o împuternicire în baza semnăturii electronice în acest sens*".

Conform art. 45 alin. (1) din Codul administrativ, „*persoanele fizice participă la procedura administrativă personal sau prin reprezentanţii lor*".

Totodată, în conformitate cu art. 46 alin. (1) „*În procedura administrativă participanții pot fi reprezentați de o persoană împuternicită. Împuternicirile reprezentantului se consemnează în procură (semnată ograf sau prin semnătura electronică), în mandatul avocatului sau în împuternicirea de reprezentare în baza semnăturii electronice create în Registrul împuternicirilor de reprezentare în baza semnăturii electronice (în continuare – împuternicire în baza semnăturii electronice). În măsura în care din conținutul procurii, al mandatului sau al împuternicirii în baza semnăturii electronice nu rezultă altceva, acestea conferă împuterniciri pentru toate acțiunile procedurale ce țin de procedura administrativă*".

Potrivit art. 47 alin. (1) din Codul administrativ, „*acțiunile procedurale întreprinse de reprezentantul împuternicit se atribuie participantului reprezentat. În măsura în care participantul nu contrazice neîntârziat acțiunile întreprinse de reprezentantul împuternicit, acestea se consideră ca fiind întreprinse de participant*".

Sub acest aspect, Completul de judecată notează că, prin prisma art. 98 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recepționarea încheierii din 26 ianuarie 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, de către reprezentantul recurentului I.P. „Palatul Republicii" , avocatul Lupan Vadim, înlătură orice viciu de necomunicare a acestui act recurentului.

În corespundere cu art. 110^1 alin. (1) din Codul administrativ, „*notificarea prin poşta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poşta electronică se efectuează dacă adresa poştală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poştă electronică este echivalentă cu notificarea de substituire prin introducerea în cutia poştală*".

Alineatul 5 al aceluiași articol, prescrie că „*notificarea prin intermediul sistemelor informaţionale dedicate sau al altor mijloace electronice de comunicaţie care permit confirmarea recepţionării notificării este echivalentă cu notificarea prin poştă convenţională cu scrisoare recomandată. Confirmarea recepţiei notificării, emisă în mod automatizat de sistemul informaţional sau de alt mijloc electronic de comunicaţie dedicat, probează notificarea*”.

Totodată, conform art. 33 din Codul administrativ, „*comunicarea interinstituţională şi comunicarea cu participanţii sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poştă, telefon, fax, poştă electronică etc.), acordându-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficienţă, rapiditate şi economie de costuri, în special mijloacelor electronice de comunicaţie*”.

Potrivit art. 48 alin. (1) și (2) al Legii nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, „*(1) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic şi destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, moment al expedierii documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional care nu este controlat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic ori de către intermediarul în circulația electronică a documentelor care expediază documentul electronic în numele semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic. (2) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic şi destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul recepționării documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar. În cazul în care destinatarul documentului electronic nu a indicat sistemul informațional respectiv, documentul electronic se consideră recepționat din momentul intrării acestuia în sistemul informațional al destinatarului, iar în cazul în care destinatarul nu dispune de un asemenea sistem – din momentul extragerii de către destinatar a documentului electronic din sistemul informațional prin care a fost transmis*”.

Astfel, după cum urmează din înscrisurile cauzei, copia încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 ianuarie 2026, a fost comunicată avocatului Lupan Vadim, care acționează în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii” la 26 ianuarie 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d. 39, vol. III), pe adresa electronică: vadim.lupan@yahoo.com, indicată în mandatul avocațial seria MA nr. 2103676 din 12 februarie 2025, anexat la materialele cauzei (f.d. 226, vol. II).

Subsecvent, se notează că din materialele dosarului rezultă că instanța de fond a expediat în repetate rânduri citații, referințe pe aceeași adresă electronică, iar reprezentantul recurentului a recepționat corespondența respectivă și a reacționat la aceasta, inclusiv prin remiterea confirmărilor de recepționare (f.d. 14, vol. III).

În asemenea circumstanțe, utilizarea adresei electronice vadim.lupan@yahoo.com pentru comunicarea încheierii din 26 ianuarie 2026 nu poate fi considerată necorespunzătoare sau efectuată cu încălcarea normelor procedurale, or,

aceasta reprezenta o modalitate de comunicare deja utilizată constant în cadrul examinării cauzei și acceptată de către reprezentantul recurentului.

Completul judiciar relevă că, astfel, expedierea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 ianuarie 2026, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Agenția Proprietății Publice împotriva FPC „ABC" S.A., Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, terți I.P. „Palatul Republicii", Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, prin intermediul poştei electronice, care este o modalitate de transmitere prevăzută de Codul administrativ și legislaţia procesual civilă, face dovada comunicării actului de procedură, pe care se află înscrisă mențiunea că „*Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, Vă remite spre cunoștință copia încheierii 3-5173/2024 din 26 ianuarie 2026, în cauza intentată de Agenția Proprietății Publice împotriva FPC „ABC" S.A., Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, terți I.P. „Palatul Republicii", Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual*", or, mesajul transmis de pe o adresă electronică a instanței către o altă adresă electronică este preluat imediat în rețeaua internet de către un server şi livrat adresei de e-mail indicată.

Astfel, coroborând normele legale precitate, Completul judiciar conchide că, în condițiile speței, termenul de procedură de 15 zile instituit de legiuitor pentru valorificarea dreptului de a ataca cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 ianuarie 2026 a început să curgă din ziua imediat următoare datei recepționării acesteia – ***27 ianuarie 2026***. Prin urmare, data limită de depunere a recursului a fost ziua de ***10 februarie 2026***, inclusiv.

În pofida celor enunțate, recurentul nu s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul abia la ***12 martie 2026***, după expirarea termenului prevăzut de lege, fiind aplicabilă, în speță, sancțiunea procedurală prevăzută de art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, respectiv declararea recursului ca inadmisibil.

Completul de judecată subliniază că termenele procesuale reprezintă un element esențial al garanțiilor procedurale, având rolul de a asigura desfășurarea justiției într-un cadru previzibil, echitabil și eficient, precum și de a consolida securitatea raporturilor juridice între părți. Exercitarea drepturilor procesuale trebuie realizată cu respectarea strictă a limitelor temporale stabilite de lege.

Prin urmare, din examinarea actelor dosarului, instanța de recurs constată că notificarea încheierii din 26 ianuarie 2026 s-a efectuat în condiții legale, prin utilizarea unui mijloc adecvat de comunicare – poșta electronică – către adresa electronică indicată de reprezentantul împuternicit de către terțul I.P. „Palatul Republicii", avocatul Lupan Vadim îndeplinindu-se astfel obligația pozitivă a instanței de a asigura comunicarea actului procedural.

În acest sens, Completul judiciar notează că certitudinea legală impusă regulilor procedurii de contencios administrativ, în calitate de condiție *sine qua non* a unui proces echitabil, vizează atât drepturile recurentului, cât şi ale intimatului, astfel încât

instanţa de judecată nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conţinutul normelor de procedură, în vederea exonerării litiganților de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

Conform art. 24 alin. (1) din Codul administrativ, „*participanții la procedura administrativă şi procedura de contencios administrativ trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți*".

Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, întrucât termenul de recurs prevăzut la art. 242 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 36 alin.(2) din Codul administrativ, „*instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului*".

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudenţa sa constantă a reiterat că, ţine de obligaţia părţilor de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanţă (a se vedea cauza *Van Harn v. Germania*, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Contrar acestor circumstanțe, recurentul, deși era direct interesat de soluționarea litigiului în cadrul recursului, nu a manifestat diligența necesară pentru a-și îndeplini obligațiile cu bună-credință. Nu a respectat termenul legal imperativ pentru depunerea recursului împotriva încheierii contestate, conform cerințelor legale.

Prin urmare, nerespectarea termenului pentru depunerea recursului este exclusiv rezultatul comportamentului recurentului, care avea obligația să dea dovadă de responsabilitate și să adopte o atitudine activă în exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor sale procedurale. Admiterea unui recurs tardiv ar putea încălca principiul securității raporturilor juridice, protejat de art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Completul de judecată menționează că neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

Prin recursul înaintat, avocatul Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii", a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, invocând faptul că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 ianuarie 2025 nu i-a fost comunicată, iar despre existența încheierii contestate a aflat abia la 11 martie 2026, în urma accesării portalului instanțelor de judecată.

Conform art. 237 alin. (1) – (2) din Codul administrativ, „*prevederile art. 65 alin. (1)–(3) şi (5) se aplică corespunzător pentru repunerea în termenul de apel şi în termenul de prezentare a motivării apelului. Încheierea instanţei de apel prin care*

este respinsă cererea de repunere în termenul de apel sau în termenul de prezentare a motivării apelului poate fi contestată cu recurs. Încheierea instanţei de apel prin care s-a făcut repunerea în termenul de apel sau în termenul de prezentare a motivării apelului poate fi contestată doar odată cu fondul".

Potrivit art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*dacă o persoană, din motive independente de voinţa ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază şi, suplimentar, se recuperează acţiunile omise*".

La cazul din speță, cu referire la solicitarea părții recurente de repunere în termen a cererii de recurs, Completul judiciar constată că, în conținutul cererii de recurs nu a fost invocat niciun motiv privind imposibilitatea respectării termenului legal de declarare a recursului. Recurentul s-a limitat la solicitarea de repunere în termen, invocând faptul că încheierea primei instanțe nu i-a fost comunicată.

Completul judiciar reține că, argumentul avocatul Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii", precum că încheierea primei instanțe nu i-a fost comunicată, este declarativ și contrazis de însuși actele dosarului. Astfel, Completul judiciar reiterează că potrivit extrasului din poșta electronică, anexat la materialele cauzei (f.d. 39 vol. III), rezultă cu certitudine că încheierea instanței de judecată din 26 ianuarie 2026 a fost expediată avocatului Lupan Vadim, care acționează în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii" la 26 ianuarie 2026, pe adresa electronică vadim.lupan@yahoo.com.

Astfel, este în afara oricărui dubiu că partea recurentă nu a depus recursul în termenul legal prevăzut la art. 242 din Codul administrativ, deși, de la momentul notificării încheierii instanţei de fond a dispus de timp suficient și rezonabil pentru a face uz de acest drept procedural și a depune recursul în interiorul termenului legal.

Respectiv, prin prisma cadrului legal enunțat și reieșind din constatările sus-menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va respinge cererea avocatului Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii", privind repunerea în termenul de declarare a recursului, întrucât repunerea în termenul de îndeplinire a unui act de procedură constituie un beneficiu acordat de lege titularului de drept, având un caracter excepțional, în sensul că o astfel de cerere este admisibilă numai în măsura în care depășirea termenului se datorează unor cauze temeinic justificate.

Așadar, în speță se constată lipsa unei valorificări diligente de către partea recurentă a drepturilor sale procedurale, ceea ce a determinat omisiunea termenului legal de depunere a cererii de recurs. Totodată, se reține că, în virtutea principiului bunei-credințe, partea are obligația de a respecta termenele procedurale prevăzute de lege și de a acționa cu diligența necesară în vederea protejării intereselor sale juridice.

Prin urmare, instanța de recurs, reținând prevederile art. 65 alin. (1) din Codul administrativ, constată că nerespectarea termenului de depunere a recursului se datorează exclusiv conduitei procesuale necorespunzătoare a recurentului, care avea obligația de a manifesta o atitudine activă și de a exercita cu bună-credință drepturile și obligațiile procedurale ce îi revin.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că admiterea cererii de repunere în termen și repunerea pe rol a recursului declarat de avocatul Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii" ar conduce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice, consacrat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil într-un stat de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ amintește că art. 6§1 din Convenția Europeana a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanţă" nu este absolut (cauza *Bacev v. fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei*; *Kemp v. Luxembourg*; *Diaz Ochoa v. Spaniei*).

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza *Ponomaryov v. Ucrainei*, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

Drept urmare a celor expuse, soluția de declarare a recursului depus de avocatul Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii", ca inadmisibil, este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice.

În circumstanțele menționate, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea recurentului cu privire la repunerea în termenul de depunere a recursului și de a declara inadmisibil recursul depus de avocatul Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău din 26 ianuarie 2026, ***pe motiv că recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 242 din Codul administrativ.***

În conformitate cu prevederile art. 65 și art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios

administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge cererea depusă de avocatul Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii”, cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se declară inadmisibil recursul depus de avocatul Lupan Vadim, în interesele recurentului I.P. „Palatul Republicii”, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău din 26 ianuarie 2026.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae